

nere Aar har været med til noget saadant. Nu er Forholdet dette, at hele den store Befolkning i Landet, der bruger Tømmer og Træ, selvfølgelig ønsker Toldfrihed paa dette, og Forholdet er endvidere det, at hele den store Industri i Landet, som har Brug for Tømmer og Træ, ligeledes ønsker Toldfrihed. Toldfrihed er i Befolkningens Interesse, men alligevel skulle vi have Toldbeskyttelse, dog i dette Tilfælde ikke af Hensyn til Industrien, men af Hensyn til vore Skovejere. Af Hensyn til dem, der eje de større og mindre Skove, beklager man sig over, at svensk Træ har saa let Adgang til at komme herind, efter at Kommunikationsmidlerne ere blevne bedre. Vi have ofret mange Penge paa Dampfærgerne mellem Helsingør og Helsingborg og for Kommunikationsmidlernes Udvikling i det hele taget, og naar vi forbedre vore Kommunikationsmidler, er det blandt andet ogsaa for at skaffe billigere Transport, billigere Priser paa vore Varer. Men saa finder man det dog alligevel absolut nødvendigt at modarbejde det Gode, man ved betydelige Ofre fra Statens Side har opnaaet gennem denne Dampfærgeforbindelse, ved at lægge en Beskyttelse paa Tømmer og Træ og derved tilvejebringe højere Priser end rimeligt er, alene for at beskytte vore Skovejere. Vi have oprindelig i Toldkommissionen holdt paa Toldfrihed for Tømmer og Træ, og jeg mener, som sagt, det baade vil være i Befolkningens og Industriens Interesse, at der er Toldfrihed paa disse Varer, men vi strakte os meget vidt og gik endelig med til 5 Øre. Som sagt, ærede Medlemmer staa nu her i denne Sal og anbefale Landstinget at gaa bort fra denne Overenskomst, som vi vare naaede til i Toldkommissionen, og anbefale at stemme for 22 Forslag, yderligere gaaende til Højre, og altsaa efter mit Skøn — utvivlsomt et rigtigt Skøn — Forslag, der gaa i Retning af at umuliggøre en Overenskomst om det foreliggende Forslag. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger om denne enkelte store Gruppe og i øvrigt anbefale, at man stemmer mod alle de for denne Afdeling foreslaaede Forslag.

Formanden: Den ærede 2den Landstingsmand for 3dje Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Tolderlund: Ja, den skal ogsaa blive ganske kort. — Jeg skal ikke indlade mig paa nogen videre Diskussion med det ærede Medlem om de Aftaler, som han siger ere

trufne i Kommissionen. Ja, det er der ganske vist, men det ærede Medlem erklærer jo selv, at hans Venner i Folketinget ikke behøvede at føle sig bundne ved disse Aftaler. Det har ogsaa vist sig, at man ikke alene ved Jærnpositionerne, men ogsaa paa langt større og vigtigere Punkter, hvor man var bleven enig i Toldkommissionen, er gaaet aldeles bort fra Aftalerne. Jeg nævnte allerede i Forgaars under mine almindelige Udtalelser, hvilke store Satses det drejede sig om, og jeg synes derfor egentlig ikke, det ærede Medlem skulde tale saa stærkt om, hvem der har gjort det første Skridt. Jeg skal ikke indlade mig i nogen som helst Diskussion derom, men blot tilbagevise disse Udtalelser, der ere aldeles uberettigede.

Madsen-Mygdal: En kort Bemærkning?

Formanden: Den ærede Landstingsmand for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Jeg vil blot over for det ærede Medlem, som nu satte sig, tillade mig den korte Bemærkning, at der er Forskel paa at gaa med til andre Forslag, naar det sker for at vise Imødekommenhed over for en anden Side, naar det sker under Udsigt til en Løsning af den foreliggende Sag — og saa at anbefale andre Forslag, som uddybe Kløften, der er en væsentlig Forskel derpaa.

Finansministeren (Hørring): Med Hensyn til de foreliggende Ændringsforslag skal jeg kun knytte nogle Bemærkninger til dem, der angaa Positionen „Tømmer og Træ“. Der er ingen Tvivl om, at man har Ret til at sige, at det er en Samfundsinteresse at opretholde vore Skove. Det har jo faaet Udtryk derigenom, at Staten i sin Tid har lagt Fredskovforpligtelse paa private Skove og har i den nyere Tid faaet Udtryk Aar for Aar i de store Tilskud til Beplantning af vore Heder. Det er altsaa en Samfundsopgave at bevare vore Skove. Jeg mener derfor, at naar man er gaaet til at opretholde Beskyttelse for Tømmer og Træ, saa er det til Beskyttelse for vore Skove, og man maa i Toldkommissionen, hvor man er bleven enig om denne Position, være gaaet ud fra, at den Beskyttelse, man saaledes kom til, var tilstrækkelig for Skovene, thi ellers var Beskyttelsen meningsløs. Paa den anden Side tror jeg ikke, at det kan